

POTWARZANIE (5) *sb n*

o oraz drugie a jasne; -âr- (4), -ar- (1); -âr- : -ar- *Mącz* (2:1); tekst nie oznacza -é.

sg *N* potwârzani(e) (1). ◇ *G* potwârzaniâ (2). ◇ *A* potwârzani(e) (1). ◇ *I* potwârzaniem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Falszywe oskarżenie, zawistne obwinianie, obmowa; crimen Mącz (5) : *Confictio criminis*, *Potwarzanie/ Oskarżenie. Mącz* 127c, 410b.

potwarzanie kogo (1): *Gdyż wiárá lámá/ dobrali w kim ieft/ dobre też pewnie/ wedle náuki Chriřtuřowej/ owoce z siebie wypuřci: á to bez potwarzánia inřzych/ bez řwarow/ bez gniewu/ nienawiřci/ przeřládovánia/ y ná krew niewinnâ foldrowánia/ y nieřpráwiedliwego do zwierzchnořci y pořpolřtwâ obnořzenia CzechEp* 57.

W połączeniach szeregowych (2): [*człowiek*] *Aby řie od gniewu/ od řwaru/ od nienawiřci/ od obmawiánia/ y potwarzánia wyřtrzeęał: Aby ná dzień řádnny vřtáwiteznie pámiętał KrowObr* 63; *CzechEp* 57.

Wyrażenie przyimkowe: »z potwarzaniem« (1): *Contumeliose. Gniewliwie s gniewem/ Iádowicie s potwârzánim Mącz* 64b.

Synonimy cf POTWARZ.

Cf POTWARSTWO, POTWARZ, POTWARZAĆ, POTWARZENIE